

Др Весна Сшојковић

доцент Правног факултета у Подгорици

ВИСОКО СУДСКО И ТУЖИЛАЧКО ВИЈЕЋЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ*

САЖЕТАК: Тема рада је нови Закон о високом судском и тужилачком вијећу Босне и Херцеговине. Дат је кратак аналитички приказ најважнијих рјешења у том законском акту која су првенствено усмјерена ка постизању унификације и централизације правосудног система на нивоу државе Босне и Херцеговине, који, рјешењима из Дејтонског споразума, експлицитно није ни био предвиђен да постоји на нивоу државе, већ искључиво на нивоу њених ентитета.

Кључне речи: Високо судско и тужилачко вјеће Босне и Херцеговине, правосудни систем, Дејтонски споразум, државни ниво, ниво ентитета

УВОД

Грађански рат у БиХ завршен је потписивањем Дејтонског мировног споразума,¹ а истог дана је ступио на снагу и нови Устав државе Босне и Херцеговине (у складу са одредбама члана XII, став 1. тог истог Устава). У ставу 2. члана XII Устава² прописан је рок од три мјесеца у којем су ентитети (Федерација БиХ и Република Српска) требали амандманским поступком да измијене своје уставе како би се осигурала њихова сагласност са Уставом БиХ. Дејтонски споразум се није бавио правосудним системом БиХ, тако да се на основу те чињенице могло закључити да је област правосуђа у цје-

* Рад примљен: 21. VII 2005. године.

¹ „Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини”, састављен и усаглашен у Дејтону, САД, а потписан у Паризу 14. децембра 1995. године.

² Иначе, Устав БиХ је занимљив и по томе што има свега 12 чланова.

лости препуштена ентитетима, који су били одговорни за креирање свог правосудног система и спровођење правосудне политике. Самим тим у правосудној области постојала су четири³ паралелна и значајно сепарирана правна и правосудна система. Устав БиХ прописује да ће „БиХ и оба ентитета осигурати највиши ниво међународно признатих људских права и основних слобода”,⁴ као и да се „права и слободе предвиђени у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода и у њеним протоколима директно примјењују у Босни и Херцеговини. Ови акти имају приоритет над свим осталим законима”.⁵ Ово су веома озбиљне поставке које обавезују на свеобухватно усклађивање са међународним правом из одговарајућих области, па самим тим и на усклађивање у области кривичног процесног права. Уопште, у Уставу БиХ централно мјесто и нагласак се ставља на људска права, слободе, једнакост и равноправност свих грађана БиХ, те је постизању тог циља посвећен и Устав, као и сви закони ове сложене и по много чему специфичне државе, па се, у том контексту, и сам кривични поступак, децидно, нашао у Уставу БиХ. Тако „Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободе из става 2. овог члана, што укључује: ... (е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком”.⁶

Као што смо већ истакли, Дејтонским споразумом област правосуђа и правосудне политике је имплицитно лоцирана на нивоу ентитета, а Устав је у том погледу на фону Општег оквирног споразума из Дејтона. Тако, предвиђено је да у надлежности институција Босне и Херцеговине буду питања везана за односе према иностранству (спољња политика, царине, трговина, ...), као и међуентитетска питања (односи), међу којима и „провођење међународних и међуентитетских кривичноправних прописа, укључујући и односе са Интерполом”,⁷ а у надлежности ентитета⁸ би, према аксиому да све што није експлицитно стављено у надлежност државе — спада у надлежност ентитета, требало да буде све остало тј. да ентитети имају пуну јурисдикцију над својим грађанима, односно да ентитетско законодавство (и законодавство Брчко Дистрикта) има доминацију над државним,⁹ које на унутрашњем плану (област редовног

³ Под овим подразумевамо три стварна система (Република Српска, Федерација БиХ и Дистрикт Брчко) и један „виртуелни” правни систем који се, међутим, односио на БиХ као цјелину, тј. као међународно признату државу.

⁴ Члан II, став 1.

⁵ Члан II, став 2 — Међународни стандарди.

⁶ Чл. II, став 3 — Каталог права.

⁷ Члан III, став 1, тачка (г) Устава.

⁸ Уочава се несклад у насловима члана III, став 1 — Надлежност институција Босне и Херцеговине *versus* члана III, став 2 — Надлежност ентитета.

⁹ Према Уставу на нивоу БиХ од „правних” установа постоје само *Уставни суд БиХ* и *Комисија за људска права* предвиђена чланом II, став 1. Устава и Анексом 6. Дејтонског споразума.

судског поступка) практично и не постоји. Ентитети су Уставом обавезани да „испуне све услове за правну сигурност и заштиту лица под својом јурисдикцијом одржавањем цивилних установа за примјену правних прописа, које ће функционисати у складу са међународно признатим стандардима уз поштовање међународно признатих људских права и основних слобода, из члана II овог Устава, и подузимањем осталих одговарајућих мјера”.¹⁰ Објективна анализа ове тачке указује да је постављена врло широко, да је зацртани циљ који се жели постићи представљен као обавеза ентитета да „испуне све услове за правну сигурност лица под њиховом јурисдикцијом” тако што ће „одржавати цивилне установе за примјену правних прописа”, те да није стриктно прописано гдје ће те установе бити лоциране, односно, да те установе не могу постојати и на нивоу државе БиХ. Уосталом, и према мишљењу експерата Комисије Савјета Европе за демократизацију права, Устав БиХ омогућава формирање судских и других цивилних установа за спровођење правних прописа и на нивоу државе БиХ.

У члану III, став 3 (Правни поредак и надлежност институција) Устава БиХ, прописано је да све владине¹¹ функције и овлаштења која Уставом нијесу изричито повјерена институцијама БиХ, припадају ентитетима (тачка а), али и да ће се ентитети и све њихове административне јединице у потпуности придржавати Устава БиХ, „којим се стављају ван снаге законске одредбе Босне и Херцеговине и уставне и законске одредбе ентитета које му нису сагласне, као и одлуке институција Босне и Херцеговине. Општа начела међународног права су саставни дио правног поретка Босне и Херцеговине и ентитета” (тачка б). Уставом је, такође, одређено да је дводома Парламентарна скупштина, између осталог, надлежна за „доношење закона који су потребни за провођење одлука Предсједништва или за вршење функција Скупштине по овом Уставу”,¹² што је уставна основа за доношење многих закона на нивоу БиХ, који су обавезујући за све конститутивне дјелове те државе, па самим тим и основа за доношење закона којима се оснивају нови, до тада непостојећи, државни органи и институције на нивоу БиХ.

Процес уједначавања (или унификације) правосуђа, односно међусобног усаглашавања правних система на нивоу БиХ, за које постоји уставна обавеза, али и уставна основа, није отпочињао дуго времена. Реформски процеси у сфери правосуђа, усмјерени не само ка међусобној хармонизацији ентитетских закона већ и према креирању и централизацији одређених правосудних функција на нивоу

¹⁰ Члан III, став 2, тачка (ц) Устава БиХ — Надлежност ентитета.

¹¹ Мора се подсјетити на постојање и обавезну **раздвојеност**: законодавне, судске и извршне власти, одакле се „црпи” још један основ за могућност (и потребу) унифицирања и централизације судске власти на нивоу БиХ (правосуђе потенцирамо јер је то тема овог рада).

¹² Члан IV, став 4 — Овлаштења Скупштине.

БиХ, су се лагано почели покретати када је 2000. године донијет Закон о Суду БиХ, да би током 2003. године били донијети: Закон о кривичном поступку БиХ (ЗКП БиХ), Кривични закон БиХ (КЗ БиХ), Закон о заштити свједока под пријетњом и угрожених свједока, а у 2004. години и Закон о високом судском и тужилачком вијећу Босне и Херцеговине (Закон о ВСТВ БиХ),¹³ врло значајан закон којим је формирано ово Вијеће као независни државни орган БиХ са задатком да осигура независно, непристрасно и професионално правосуђе на читавој територији БиХ.

Процес реформе правосуђа на територији БиХ има следеће циљеве:

- међусобно усаглашавање три ентитетско-дистриктска правосудна система

- усаглашавање свих закона са Уставом БиХ

- усаглашавање комплетног законодавства са међународним правом, а особито са Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода (изричито прописана обавеза у Уставу БиХ)

- обезбјеђивање једнаког нивоа кривичноправне заштите свим грађанима БиХ без разлике

- побољшање ефикасности судских поступака и увођење професионалних стандарда и критеријума у судство

- да свако буде једнако третиран пред свим судовима у БиХ и да ужива иста права, било гдје на територији БиХ.

ВИСОКО СУДСКО И ТУЖИЛАЧКО ВИЈЕЋЕ БиХ

Високо судско и тужилачко вијеће БиХ (у даљем тексту ВСТВ БиХ) је независни државни орган који има својства правног лица, а дјелује независно и регулише питања из области правосуђа. Закон прописује ВСТВ-у јасне и отворене критеријуме за именовање на функције судија и тужилаца, а исто тако детаљно прописује дисциплинску одговорност за судије и тужиоце. Такође је прописана транспарентност именовања и дисциплинских поступака, тако да у свим фазама ових процеса учесници знају своја права и обавезе. ВСТВ БиХ је конституисано с циљем да се елиминишу неприкладни политички и други утицаји на правосудни систем, а у исто вријеме да се осигура да судије и тужиоци подржавају владавину закона подједнако за све грађане Босне и Херцеговине.

ВСТВ БиХ је основано Законом о ВСТВ БиХ, који је усвојила Парламентарна скупштина БиХ, на засиједанима својих домова, дана 11. и 21. маја 2004. године, а наведеним законом је Вијеће основано и прописана су правила која регулишу његов рад, органи-

¹³ Службени гласник Босне и Херцеговине, бр. 25/04, од 01. 06. 2004. године.

зацију, надлежности, овлашћења и услове и мандат за вршење судијске и тужилачке функције, именовање судија и тужилаца, дисциплинску одговорност судија и тужилаца и остала питања у вези са радом ВСТВ БиХ. О значају и положају институције ВСТВ БиХ говори и одредба по којој се на Вијеће не примјењују одредбе Закона о министарствима и другим органима управе Босне и Херцеговине¹⁴ и одредбе Закона о управи БиХ.¹⁵ Вијеће „као независни и самостални орган има задатак да осигура независно, непристрасно и професионално правосуђе како је прописано у члану 17. Закона о ВСТВ БиХ” (чл. 3, ст. 1. Закона о ВСТВ БиХ). Вијеће има 15 чланова који су пажљиво одабрани да равноправно заступају и ентитете (национална заступљеност), али и све судове и тужилаштва по хијерархијском принципу из свих ентитета (Република Српска и Федерација БиХ) и Брчко Дистрикта БиХ, а мандат чланова траје 4 године са могућношћу обнављања мандата (највише још једном). Чланови Вијећа не смију обављати било какву дужност у политичкој странци, нити у удружењима или фондацијама повезаним са политичким странкама, а чланови Вијећа уживају имунитет од грађанске одговорности за изражена мишљења и донесене одлуке у оквиру службене дужности.

ВСТВ БиХ има, уз остала, и следећа важнија овлашћења (чл. 17. Закона о ВСТВ БиХ):

— именује судије, укључујући председнике судова, судије поротнике и додатне судије у све судове на државном, ентитетском, кантоналном, окружном, основном и општинском нивоу у Босни и Херцеговини, укључујући Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине, са изузетком уставних судова ентитета Босне и Херцеговине;

— именује главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и тужиоце у сва тужилаштва на државном, ентитетском, кантоналном и окружном нивоу у Босни и Херцеговини, укључујући Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине;

— даје приједлоге надлежним органима у вези са њиховим предлагањем и избором судија Уставног суда Републике Српске и именовањем судија у Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине. Приликом извршавања ових својих надлежности Вијеће, прије давања приједлога, тражи писмено мишљење одговарајућег уставног суда;

— прима притужбе против судија и тужилаца, води дисциплинске поступке, утврђује дисциплинску одговорност и изриче дисциплинске мјере судијама, судијама поротницима, додатним судијама и тужиоцима;

— одлучује о жалбама у дисциплинским поступцима;

¹⁴ Службени гласник БиХ, бр. 5/03 и 42/03.

¹⁵ Службени гласник БиХ, бр. 32/02.

— одлучује о привременом удаљењу од вршења дужности судија, судија поротника, додатних судија и тужилаца;

— надзире стручно усавршавање судија и тужилаца, утврђује минимални обим стручног усавршавања, и одређује почетну обуку за новоизабране судије и тужиоце;

— одлучује о привременом упућивању судија и тужилаца у други суд или тужилаштво;

— одлучује о одсуствима судија и тужилаца;

— утврђује критеријуме за оцјењивање рада судија и тужилаца;

— утврђује број судија, тужилаца и замјеника главног тужиоца за судове и тужилаштва из његове надлежности, након консултације са предсједником суда или главним тужиоцем, тијелом надлежним за буџет, и надлежним министарством правде;

— даје мишљење о притужбама које подносе судија или тужилац који сматра да су његова права утврђена Законом о ВСТВ БиХ или другим законом, или његова независност, угрожени;

— даје мишљење о нацртима закона, прописа и о важним питањима која могу утицати на правосуђе, покреће поступак усвајања закона и других прописа и даје смјернице судовима и тужилаштвима из надлежности Вијећа;

— објављује етичке кодексе судија и тужилаца;

— врши друга овлашћења утврђена Законом о ВСТВ БиХ или неким другим законом.

Надлежност Вијећа, утврђена у претходно побројаним ставкама, односи се на читаво правосуђе у Босни и Херцеговини, односно на: Суд Босне и Херцеговине, Тужилаштво Босне и Херцеговине, Уставни суд Републике Српске и Уставни суд Федерације БиХ (искључиво у складу са чл. 17, ст. 3. Закона о ВСТВ БиХ),¹⁶ Врховни суд Републике Српске и Врховни суд Федерације БиХ, Окружне и основне судове у Републици Српској, Кантоналне и опћинске судове у Федерацији БиХ, Републичко тужилаштво Републике Српске и Федерално тужилаштво Федерације БиХ, Окружна тужилаштва у Републици Српској и кантонална тужилаштва у Федерацији БиХ, Апелациони суд Брчко Дистрикта БиХ, Основни суд Брчко Дистрикта БиХ и Тужилаштво Брчко Дистрикта БиХ.

Поступак именовања судија и тужилаца Вијеће спроводи у складу са одредбама Поглавља V — Именовање, Закона о ВСТВ БиХ. Јавни конкурс за упражњена мјеста, који расписује Вијеће, претходи именовању судија, укључујући и предсједнике судова, додатних судија, главних тужилаца, замјеника главног тужиоца и тужилаца, а конкурс се објављује у цијелој Босни и Херцеговини (чл. 36. Закона

¹⁶ Даје приједлоге надлежним органима у вези са њиховим предлагањем и избором судија Уставног суда Републике Српске и именовањем судија у Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине. Приликом извршавања ових својих надлежности Вијеће, прије давања приједлога, тражи писмено мишљење одговарајућег уставног суда.

о ВСТВ БиХ). Вијеће може увести анонимно квалификационо тестирање кандидата у писаној форми и то из области: Уставно право БиХ, Кривично право, Кривично процесно право, Грађанско право, Грађанско процесно право, Управно право и управно процесно право, Привредно право, Европска конвенција за заштиту људских права и темељних слобода и други међународни документи, уговори и споразуми о људским правима чија је потписница БиХ, Етички принципи за обављање судијске или тужилачке функције и друга питања битна за функцију. Одлука о именовању кандидата на дужност судије или тужиоца доноси се у складу са чл. 17. Закона о ВСТВ БиХ, садржи образложење у писаној форми и објављује се у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.

Вијеће може, у циљу испомоћи, упутити судију, уз његов пристанак, да врши дужност судије у други суд истог или нижег нивоа (чл. 50. Закона о ВСТВ БиХ), а исто тако, судија се може привремено упутити у други суд без његовог пристанка, најдуже на 3 мјесеца, у сврху његовог учешћа у раду на појединачном предмету у суду у који се врши упућивање, или у случају да ниједан други судија није пристао на такво упућивање (чл. 51. Закона о ВСТВ БиХ).

Судија, тужилац, додатни судија или судија-поротник, укључујући и председнике судова, главне тужиоце и њихове замјенике, дисциплински се одговорни за законом прописане дисциплинске прекршаје које су учинили с умишљајем или из нехата. Уколико судија односно тужилац почини неки од законом предвиђених прекршаја,¹⁷ побројаних у чл. 56. и 57. Закона о ВСТВ БиХ, Вијеће му може изрећи једну или више дисциплинских мјера, у које спадају: писмена опомена која се јавно не објављује; јавна опомена; смањење плате до 50% на период до једне године; привремено или трајно упућивање у други суд или тужилаштво; премјештање с мјеста председника суда на мјесто судије, или с мјеста главног тужиоца или замјеника главног тужиоца на мјесто тужиоца; разрешења од дужности; као посебна мјера, било самостална или уз неку од већ побројаних, предвиђена је мјера учешћа судије или тужиоца у програмима рехабилитације, савјетовања или стручног усавршавања.

Вијеће преко својих дисциплинских органа врши своја овлашћења у дисциплинском поступку. Приликом утврђивања дисциплинске одговорности и изрицања дисциплинских мјера, дисци-

¹⁷ Као на примјер: повреда начела непристрасности; поступање с пристрасношћу и предрасудама током обављања службених дужности због расе, боје, пола, вјерске припадности, етничког поријекла, националне припадности, сексуалне оријентације, друштвеног или економског статуса странке; очигледно кршење обавеза исправног поступања према странкама у поступку (према судији ако се односи на дисци. прекршај тужиоца); одавање повјерљивих информација које произилазе из вршења дужности судије (тужиоца); прихватање поклона или награда чија је намјена непримјерено утицање на одлуке судије (тужиоца); коришћење дужности судије (тужиоца) како би се прибавила неоправдана корист за себе или друге особе; немар или непажња итд.

плинска комисија се руководи принципом пропорционалности. Дисциплински поступак воде првостепена и другостепена дисциплинска комисија, а председник Вијећа именује чланове ових комисија у складу са одредбама чл. 60. Закона о ВСТВ БиХ, на период од 2 године. Чланом 64. је прописано оснивање Уреда дисциплинског тужиоца у оквиру Вијећа, који врши дужност тужиоца у вези са наводима који се тичу повреда дужности судије или тужиоца, у складу са Законом о ВСТВ БиХ и Пословником о раду Вијећа. За главног дисциплинског тужиоца Уреда дисциплинског тужиоца, који ту дужност обавља професионално, Вијеће на период од 4 године бира особу која је судија или тужилац и има моралне квалитете и високу стручност из области права.

Уред дисциплинског тужиоца покреће дисциплински поступак пред Првостепеном дисциплинском комисијом подношењем тужбе, ако сматра да је судија или тужилац учинио повреду дужности. Тужба садржи наводне дисциплинске прекршаје и мора испуњавати услове предвиђене Пословником који уређује дисциплински поступак (чл. 67). Комисија након вођења дисциплинског поступка утврђује да ли је дисциплински прекршај учињен или не и у случају да је прекршај почињен изриче одговарајућу дисциплинску мјеру. На овом мјесту треба направити једну малу дигресију и компарацију са Законом о кривичном поступку БиХ који је усвојен 2003. године, а чија је битна карактеристика да је у њему присутан значајан број нових рјешења која су „продрла” из англосаксонског кривичног поступка. Тако, присутна је јака тежња да се кривични поступак скрати и убрза кад је год то могуће и да се до рјешавања кривичне ствари дође што брже, па су у складу са тим тенденцијама у ЗКП БиХ прописана три новоустановљена ефикасна начина за доношење пресуде без суђења, и то: изјава о признању кривице (чл. 230. ЗКП БиХ), споразум о признању кривице (чл. 231. ЗКП БиХ) и казнени налог (чл. 334. ЗКП БиХ). Ако се сада вратимо на одредбе Закона о ВСТВ БиХ, односно на дисциплински поступак против судије или тужиоца, видимо да је и овдје присутна иста процесна тенденција тј. тенденција „нагодбе процесних странки”, која се овдје јавља у облику „споразума о заједничкој сагласности” (чл. 69. Закона о ВСТВ БиХ). Наиме, Уред дисциплинског тужиоца и особа против које је поднесена тужба, као и његов правни заступник, могу се, ако је то могуће, било када добровољно нагодити о наводним дисциплинским прекршајима за које је судија или тужилац оптужен. Странке се могу сагласити које ће дисциплинске прекршаје судија или тужилац признати и која ће се дисциплинска мјера изрећи. Странке подносе „Споразум о заједничкој сагласности о утврђивању дисциплинске одговорности” (Споразум) који садржи дисциплинске прекршаје које судија или тужилац признаје. Писмени, обострано потписани Споразум доставља се Вијећу, тј. председнику Вијећа, који именује дисциплинску комисију за разматрање Споразума, која тај

Споразум може прихватити или одбити. Ако га одбије, тада Уред дисциплинског тужиоца може покренути дисциплински поступак у року од 90 дана, а ако Комисија прихвати Споразум, поступаће се као да је Комисија након вођења дисциплинског поступка утврдила да је утврђен дисциплински прекршај, с тим да, након што Комисија прихвати Споразум, нема права жалбе (чл. 69, ст. 4. Закона о ВСТВ БиХ).¹⁸

Даном ступања на снагу Закона о ВСТВ БиХ укинута су сва претходно постојећа Висока судска и тужилачка вијећа у Босни и Херцеговини, Републици Српској и Федерацији БиХ, а све њих је замијенило ВСТВ БиХ установљено овим законом. Исто тако престали су важити три претходно важећа закона о Високим судским и тужилачким вијећима БиХ и оба ентитета. Сви закони или законске одредбе садржане у законима који су на снази у Републици Српској, Федерацији БиХ и Брчко Дистрикту БиХ морају се ускладити са Законом о ВСТВ БиХ, а оне одредбе које нису у складу с овим законом престају да важе (чл. 93. Закона о ВСТВ БиХ). Такође, одредбе овог закона предвиђају да се након реорганизације судова за прекршаје и поновног избора судија за прекршаје овај закон у складу с тим измијени и допуни тако да ће укључити преостале судове за прекршаје и судије за прекршаје у надлежност Високог судског и тужилачког вијећа БиХ.

ЗАКЉУЧАК

Дејтонски споразум, којим је грађански рат у Босни и Херцеговини званично окончан, уопште се није ни бавио правосудним системом БиХ, тако да је један од главних државних прерогатива — правосуђе и правосудна политика у цјелости препуштена ентитетима, који су били одговорни за креирање свог правосудног система и спровођење правосудне политике. Самим тим у правосудној области у оквиру једне државе су практично постојали паралелни и битно различити и развојени правни и правосудни системи. Процес уједначавања тих система, њиховог међусобног усаглашавања, али и изградње једног јединственог „централизованог“ правосудног система на нивоу БиХ, за чим постоји и уставна обавеза и уставна

¹⁸ Тако, примјер изрицања дисциплинске мјере: Јавне опомене, Р. Чоловићу, главном тужиоцу Окружног тужилаштва Источно Сарајево, дана 14. јануара 2005. године, на основу „Споразума о заједничкој сагласности о утврђивању дисциплинске одговорности и дисциплинске мјере“ закљученог дана 10. 11. 2004. године између уреда дисциплинског тужиоца и туженог Р. Чоловића, примљеног под бројем 7192. Дисциплинска комисија за разматрање споразума о заједничкој сагласности је у цјелини прихватила поднесени Споразум, те Р. Чоловићу за почињени дисциплински прекршај изрекла ЈАВНУ ОПОМЕНУ, против које одлуке жалба није дозвољена. Комисија је одлучивала у саставу: Свен Мариус Урке, предсједник и Слађана Милојковић и Сњежана Петковић, чланови.

основа, отпочео је 2000. године када је донијет Закон о Суду БиХ, да би током 2003. године био усвојен корпус најбитнијих закона из ове области. Средином 2004. године Парламентарна скупштина БиХ је усвојила Закон о високом судском и тужилачком вијећу Босне и Херцеговине (Закон о ВСТВ БиХ), врло значајан закон којим је формирано ово Вијеће као независни државни орган БиХ са задатком да на читавој територији БиХ осигура независно, непристрасно и професионално правосуђе. У овом раду су презентирани најбитније особености тог Закона, а кроз примијењена законска рјешења се може стећи добар увид у организацију, надлежности, овлашћења и начин функционисања Високог судског и тужилачког вијећа државе Босне и Херцеговине.

THE HIGH JUDICIAL AND PROSECUTORIAL COUNCIL OF BOSNIA AND HERZEGOVINA

Vesna Stojković, Ph.D.
Podgorica Law School

S u m m a r y

This paper deals with the new Law on High Judicial and Prosecutorial Council of Bosnia and Herzegovina. It presents a brief analytical review of the most significant solutions in this Law. They primarily relate to the unification and centralization of the judicial system in the state of Bosnia and Herzegovina. Dayton Agreement did not explicitly provide for the establishment of the judicial system at the state level but exclusively at the level of the entities.

Key words: High Judicial and Prosecutorial Council of Bosnia and Herzegovina, judicial system, Dayton Agreement, state level, entities level